

РЕШЕНИЕ

№ 1639

гр. София, 13.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 77 състав,
в публично заседание на 07.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Баева

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **753** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалбата на Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“ със седалище и адрес на управление [населено място], срещу предписание, обективирано в Констативен протокол № 01-01-219/09.11.2023 година на Главния инспектор в Регионален отдел „Надзор на язовирните стени и съоръженията към тях“, „Югозападна България“ – офис Б. и Главния инспектор в Регионален отдел „Надзор на язовирните стени и съоръженията към тях“, „Югозападна България“ – офис Б., да осигури максимална проводимост на основния изпускател в срок до 01.03.2024 година.

Жалбоподателят твърди, че оспорения акт е нищожен, като постановен от некомпетентен орган. В условията на евентуалност твърди, че предписанието е незаконосъобразно, като постановено при допуснати съществени процесуални нарушения, тъй като не е мотивирано. Отделно от това твърди, че не е уведомен за започналото производство, както и че административният орган не е изяснил относимите факти. Твърди, че предписанието е в противоречие с изискванията на материалния закон. Моли съда да постанови решение, с което да отмени предписанието. Претендира направените пред инстанцията съдебно-деловодни разноски, вкл. присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуален представител, поддържа жалбата.

Ответникът, редовно призван, не изпраща представител. В писмено становище от 20.02.2024 година излага подробните си съображения за неоснователност на жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

С оспореното предписание, обективирано в Констативен протокол № 01-01-219/09.11.2023 година на Главния инспектор в Регионален отдел „Надзор на язовирните стени и съоръженията към тях”, „Югозападна България“ – офис Б. и Главния инспектор в Регионален отдел „Надзор на язовирните стени и съоръженията към тях”, „Югозападна България“ – офис Б., жалбоподателят е задължен да осигури максимална проводимост на основния изпускател в срок до 01.03.2024 година.

За да постанови този резултат органът е приел, че язовир „Блатата“, находящ се в землището на [населено място], [община], област Б., е в експлоатация; изграден извън границите на населеното място. Приел е, че сухият откос е земен, силно затревен, поради което през тръбата преминават минимални количества вода, поради запушване.

П. е връчено на жалбоподателя на 14.12.2023 година, видно от писмо с обратна разписка (л. 16 от делото). Доколкото в оспорения акт не е посочен срока за обжалването му, приложима е разпоредбата на чл. 140, ал. 1 от АПК. Жалбата е подадена на 11.01.2024 година и от адресата на акта, поради което е допустима.

Съдът, след преценка на събраните в хода на административното и съдебното производство писмени документи, приема за установено от фактическа и правна страна следното :

В Протокол Констативен протокол № 01-01-219/09.11.2023 година е обективирана, извършена в присъствието на представители на жалбоподателя, проверка на язовир „Блатата“, [населено място], област Б. от служители на Регионален отдел „Надзор на язовирните стени и съоръженията към тях“. При проверката е установено, че сухият откос е земен, силно затревен, поради което през тръбата преминават минимални количества вода, поради запушване.

Оспореният акт е издаден от компетентни органи – служители на Регионалния отдел „Югозападна България“ на Главна дирекция „Надзор на язовирните стени и съоръженията към тях“ към Държавната агенция за метрологичен и технически надзор, офис Б., оправомощени със Заповед № 776/22.12.2021 година от Председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор – т.т. 35 и 42.

Оправомощаването произтича от разпоредбата на чл. 190а, ал. 1, т. 3 от Закона за водите, съобразно която Председателят на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор или оправомощените от него длъжностни лица по чл. 190, ал. 4 имат право да дават предписания на собствениците на язовирни стени и/или на съоръженията към тях съобразно правомощията си по този закон и наредбата по чл. 141, ал. 2, включително за извършване на мерки и действия за изясняване на техническото състояние и на условията за експлоатация на контролираните обекти и да определят срок за тяхното изпълнение.

Правомощията на Председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор за даване на предписания във връзка с техническото състояние на контролираните обекти произтичат от възложената му с чл. 10, ал. 4 от Закона за водите политика по контрола върху техническото състояние и безопасната експлоатация на язовирните стени и на съоръженията към тях.

Наредба № 13 от 29.01.2004 година за условията и реда за осъществяване на техническата експлоатация на язовирните стени и съоръженията към тях (Наредбата

по чл. 141, ал. 2) определя условията, редът и изискванията за организация и осъществяване на техническата експлоатация на язовирните стени и съоръженията към тях, като регламентира: 1. правата и задълженията на собствениците и лицата, осъществяващи техническата експлоатация; 2. изискванията за осъществяване на техническата експлоатация в различните ѝ етапи; 3. изискванията за осигуряване на безопасна експлоатация в нормални, екстремни и аварийни условия; 4. набирането и обработката на информацията от метеорологичния, хидрологичния и техническия мониторинг; 5. редът за извършване на оценка на сигурността, анализи за техническото състояние и формиране на експертни технически съвети за приемането им; 6. архивирането и въвеждането на регистър и единна номенклатура за съхраняваната документация за язовирните стени и съоръженията към тях.

Съдът намира, че оспорения административен акт отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК. Актът съдържа ясни мотиви и разпоредителна част.

Жалбоподателят е уведомен за започналото административно производство, тъй като негов служител е присъствал при извършване на проверката.

В протокола от извършената проверка е описано състоянието на короната на язовира, преливника, сухия и мокрия откос, преливния канал/бързотока и основния изпускател. Констативният протокол е съставен от оправомощените длъжностни лица и представлява официален свидетелстващ документ. Неговото съдържание не е опровергано от жалбоподателя.

Предвид горното съдът намира за безспорно установено, че сухият откос е земен, силно затревен, поради което през тръбата преминават минимални количества вода, поради запушване.

Жалбоподателят, като лице, осъществяващо техническата експлоатация на язовира е длъжен да осигури безопасна работа на язовирните стени и съоръженията към тях, като извършва поддръжка и ремонт на язовирните стени и съоръженията към тях, арг. чл. 55, т. 2 от Наредбата.

Предвид изложеното съдът намира, че жалбата, като неоснователна, следва да се отхвърли.

На ответника не следва да се присъждат разноси, тъй като такива не са направени. Органът не е защитаван от юрисконсулт, а от лице с юридическо образование.

С оглед на изложеното и на основание чл. 171, ал. 2 от АПК съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“ със седалище и адрес на управление [населено място], срещу Задължително предписание, обективизирано в т. V, 2 от Констативен протокол № 01-01-219/09.11.2023 година на Главния инспектор в Регионален отдел „Надзор на язовирните стени и съоръженията към тях“, „Югозападна България“ – офис Б. и Главния инспектор в Регионален отдел „Надзор на язовирните стени и съоръженията към тях“, „Югозападна България“ – офис Б., да осигури максимална проводимост на основния изпускател в срок до 01.03.2024 година.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14 дневен срок от получаване на съобщението.

СЪДИЯ :